

A POZITÍV, ÉRDEKLŐDŐ ÉS ELHIVATOTT HOZZÁÁLLÁS A SIKER ZÁLOGA

– interjú Hidvégi Krisztinával,
a New Land Media ügyvezetőjével

Vidéken nevelkedett, ma az egyik legnagyobb kommunikációs ügynökség vezetőjeként dolgozik. Hidvégi Krisztina, a New Land Media ügyvezetője vallja, maximalizmusa mellett a szilárd értékrend, a kemény munka és a célnak mindent alárendelő attitűd lehet a siker záloga.

– **Milyen volt a gyerekkora? Mi a legkedvesebb gyerekkori emléke? Milyen értékrendet hozott a szülői házból?**

– Egy vidéki kisvárosban nőttem fel, éppen ott, ahol a szüleim, de a nagyszülők is a környező falvakból származtak. Valódi vidéki értékeket szívtam magamba. Éppen ezért nem is volt magától értetődő, hogy például Budapesten megtalálom-e a helyem. A szüleimnek köszönhetően szerencsére kiemelkedő oktatásban lehetett részem, zeneiskolába is jártam. A művészetek iránti szeretetet az anyatejjel szívtam magamba, nagymamám operett- és operaénekes volt. Megtanultam zongorázni, balettoztam, de kipróbáltam egyéb, modern táncokat is. Példaképem édesanyám, aki mindig rengeteget dolgozott, hogy mindent megadhasson, jó iskolákba, különórákra járathasson. Ő mutatta meg, hogy egy nő igenis dolgozhat keményen, sok mindent feláldozva a személyes fejlődés érdekében. A szigorú neveltetés szintén nyomott hagyott gondolkodásomban. A maximalizmusom, illetve az alázatos, lojális hozzáállásom egyik kiindulópontja a szigorú, jó eredményeket elváró neveltetés volt. Később

kéttannyelvű ciszterci gimnáziumba jártam, 14 évesen elkerültem a szülői háztól. A szigorú értékrend és az erkölcsi mélység itt is jellemző volt, megtanultam tanulni és alázatosnak lenni. Ma is ezek az alapértékeim, bár sok közülük háttérbe szorult világunkban.

– **Hogyan került a média területére? Honnan jött az ötlet, hogy az egyetem után ezen a területen szeretne tevékenykedni?**

– Minden érdekelt az iskolában és az élet más területein is. Mindig a dolgok mélyére akartam ásni. A végletek embere vagyok, ha csinállok valamit, akkor azt „nagyon csinálom”. Ebből is adódott, hogy a vezetői attitűdöm korán megjelent, sokszor csak azt vettem észre, az emberek körém gyűlnek, elfogadják, amit mondok. Bár soha nem akartam középpontba kerülni. Meglehetősen korán, 15 éves koromtól igyekeztem szüleimet tehermentesíteni, ezért tolmács- és szakfordító feladatokat vállaltam. De voltam leltározó, dolgoztam hűtőházban, fagylaltpultban, pénztárosként, és alkatrészyárban sorjázóként is. Mindig élveztem, hogy a munka szélesíti világlátásomat. A média világa felé a mesterképzésem vezetett. A vezetés és szervezés, mint közgazdasági szakirány sokféle területet felölelt a logisztikától a pénzügy-számvitelen keresztül a statisztikáig, informatikáig, HR-ig, illetve a marketing és kommunikációig. Ez a holisztikus szemlélet remekül passzolt hozzám. Eredményeim alapján aztán felmentést kaptam bizonyos órák alól, így már teljes munkaidőben is dolgozhattam. A kommunikáció online változatával kezdtem ismerkedni. Digitális marketinggel, Facebook- és Google-hirdetések menedzsmentjével, a kapcsolódó tartalmakkal foglalkoztam, marketinges és sales munkatársként dolgoztam.

– **Miként jött a találkozás a New Land Médiaival? Ugye már szinte az alapításkor ott volt?**

– Főiskolai és egyetemi éveim alatt az egyik sales house-nál dolgoztam, egy ottani kollégám ajánlott be a Lounge Group-hoz. Az állásinterjúkon aztán kiderült, hogy a csoport éppen egy új divíziót hoz létre, olyan embert keresnek, aki képes felépíteni egy, médiatervezéssel és -vásárlással foglalkozó üzletágot. Nem volt kérdés, hogy elvállalom. A kihívás lételemem, ráadásul motivál, ha nem kész helyzettel állok szemben, és megvan a lehetőségem alkotni, valami nagyot létrehozni. Az akkor már tíz éves Lounge Group éppen ilyen lehetőséget kínált. Óriási megtiszteltetés, elismerés és visszacsatolás volt, amikor kis idő elteltével médiaigazgatóvá neveztek ki. A mai napig büszke vagyok erre, ráadásul most, több mint egy évtized elteltével újabb lehetőségem nyílik, hogy még tovább fejlesszem a kollégákkal Magyarország legmenőbb ügynökségi cégcsoportját.

– **Milyen nehézségekkel kellett megküzdeni?**

– Sokan, akik az elmúlt 11 évemet végig követték, talán az első 5-6 év éjszakázásait, a munka miatt kihagyott dolgokat tekintenek nehézségnek. Én azonban nem. Mindezt ajándéknak láttam és látom, hiszen hihetetlen lehetőséget kaptam egy nagy ügynökségtől a fejlődésre és az alkotásra. Megismerhettem a piacot, kitartó, precíz, szorgalmas és alázatos munkával pedig egy olyan ügynökség építésében vehettem és vehetek részt, amely képes nyomot hagyni az iparágban. Ez minden munkával töltött hétvégeért, éjfélig vagy hajnali kettőig tartó munkanapért kárpótolt. Ami ugyanakkor tényleg nehézség volt, az a megfelelő munkatársak megtalálása. Olyan kollégákat kerestem, akik hozzám hasonló erkölcsrel, értékrenddel, munkamorállal és lojalitással képesek dolgozni. Nem volt könnyű – és manapság sem az – ilyen, pozitív hozzáállású és mentális állapotú, tenni akaró kollégákat találni, főleg olyan

ütemben, amit az ügynökség növekedése megkövetelt. Nehézséget okozott még az életkorom. Sokszor éreztem ugyanis, hogy üzleti tárgyalásokon nem vesznek eléggé komolyan. Bizonyítanom kellett, hogy fiatal korom ellenére megvan bennem a tudás és a pozitív hozzáállás. Előfordult persze, hogy hasonló helyzetek frusztráltak, mára azonban szerencsére ezt a problémát is magam mögött hagytam.

– Hogy látja a reklám és a PR jövőjét? Mik a trendek?

– A reklámszakma és a PR jövőjét leginkább meghatározó trend ma a kreativitás és a gazdag képzelőerő felértékelődése. Olyan fegyvertény ez ma nekünk, ami teljesen új dinamikákat hoz a kissé talán elkényelmesedett, valamegyest lelassult kommunikációs szakmában. Ma a naponta zajló apró változások világában élünk. Minden pillanatban képben kell lennünk, látnunk és értenünk kell az új trendeket, hiszen csak így fejlődhetünk. Ebben a helyzetben pedig az emberi oldalt kell kiemelni, a kollégák hozzáállására és mentális egészségére való odafigyelést. A kreatív, többféle kompetenciát birtokló, agilis, rugalmas szakemberek kineveléséhez nekünk is fejlődünk kell: színvonalas képzési és mentoring programokat, univerzális, több-rétű tudást kell biztosítanunk számukra. Meg kell mutatnunk és vonzóvá kell tennünk szakmánkat a Z-generáció szemében. Emellett segítséget kell nyújtanunk azoknak a rátermett, sokat bizonyított kollégáknak is, akiket a változások bizonytalanná tesznek. Összefoglalva: figyelmet kell fordítani kollégáink mentális jólétére és egészségére, támogatására, valamint az ehhez kapcsolódó szervezetfejlesztésre, hiszen a kreativitást csak így tudjuk kiaknázni.

– Milyen egy tökéletes napja?

– Ahogy mondani szokták kollégáim, az én ereimben vér helyett kávé folyhat. Napi 5-6 presszókávét iszom 14 éves

korom óta. Ebből is adódik, hogy kávé nélkül nem indulhat el a reggel. Egy tökéletes napon akkor kelek, amikor szeretnék, kiülök a teraszra, hallom a madárcsicsergést, érzem a friss levegőt és persze szürcsölöm a kávémat. Csend és nyugalom –ennél többre nem is vágyom.

– Karrier – család?

– Egy kiemelkedő cégnél dolgozom vezetőként, egy sikeres karriert építettem fel. Csak tavaly közel 85 díjat és shortlistet hoztunk el szakmai versenyeken, vagyis az iparág elismeri teljesítményünket: az M Lista top 5 médiaügynökséget rangsoroló listáján a 3. helyezést értük el. Csodálatos emberekkel dolgozhatom együtt, közel ötszázan vagyunk a teljes cégcsoportban. A szakmai sikerekhez tehát kétség sem fér. Az élet pedig sokszor nulla összegű játszma, a munka mellett magánéletre kevesebb idő és energia marad. Általánosságban is igaz, hogy a mai világban sokszor nincs egyszerű dolga sem a férfiaknak, sem a nőknek párkapcsolati téren. Nem szeretünk kiszolgáltatottak lenni, egy vezetőként dolgozó nőnél pedig különösen nem magától értetődő ez a kérdés. Ez nem valaki hibája, hanem mai világunk velejárója.

– Hogy látja? Mi volt az, ami a sikerhez vezette?

– Ha össze kéne foglalnom, akkor azt tudnám mondani: ahhoz, hogy az ember bármiben – tehát nemcsak a karrierjében, munkájában – sikeres legyen, kiemelkedő mennyiségű időre és személyes erőforrásra, valamint a célnak mindent alárendelő hozzáállásra van szükség. És itt tényleg lehet szó bármiről, a főzéstől vagy motorozástól a zongorázásig. A tömegből, az átlagosból csak így lehet kiemelkedni. A pozitív, érdeklődő és elhivatott hozzáállás az, ami sokkal többet ér és használ, mint a jelenleg éppen meglévő tudás. Így látom, ezt képviselem, és gyakran az állásinterjúkon is ezt keresem a jelentkezőkben.

Fotó: Zsólyomi Norbert